

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2014/15, 3. avgust 2015, številka 6, letnik IV

Knjižnica Laško: Poletni bralci

Medvedi in medvedki v šolski knjižnici

Gaja Kolšek uspešna na natečaju Kar seješ, to žanješ

Spoznavamo Evropo: Slovaška – 5. del

Vrh nad Laškim uspešen na natečaju Maske naših mitov

Osmošolci na pici z Denisom Avdičem

Drugošolci v terariju

Megakviz – nagradni izlet

Nadarjeni na pohodu na Hum

Na obisku pri zbiratelju iz laške vasi

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2014/15, 3. avgust 2015, številka 6, letnik IV

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Matija Podbreznik, Eva Kodrin, Matija Cerovšek, Iva Tušek, Luka Lešek, Jan Gosak, David Jurkošek, Mateja Žumer, Klara Brečko, Petra Žumer, Pia Privšek, Veronika Horjak, Ana Šmerc, Saška Maček, Rina Medjić, Špela Štor

Naslovnica: Januš Suša

Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

Poletni bralci v Knjižnici Laško

Knjižnica Laško

POLETNI BRALCI

Vsi, ki tudi poleti pridno obiskujete našo knjižnico, ste zagotovo že opazili našo novo bralno akcijo – Poletne bralce.

Poletni bralci so namenjeni vsem osnovnošolcem: tistim, ki pridno in radi berejo, tistim, ki so šele osvojili samostojno branje, in (predvsem) tistim, ki za branje morebiti potrebujejo kanček dodatne motivacije. Poletni bralci morate med počitnicami brati 30 dni najmanj 30 minut na dan in vsaj 5-krat obiskati knjižnico (ob obisku ne pozabite na nalepko).

Prosimo vas, da izpolnjen bralni seznam oddate v knjižnici do 2. septembra 2015, da pripravimo ustrezno število nagrad.

Zaključna prireditev z velikim nagradnim žrebanjem in s posebnim gostom – Adijem Smolarjem – bo 10. septembra ob 17. uri na Knjižničnem vrtu.

Poletni bralci – avgust ima še nekaj dni – izkoristite jih za sproščujoče branje in si prislužite simpatične nagrade!

Se vidimo v knjižnici! ☺

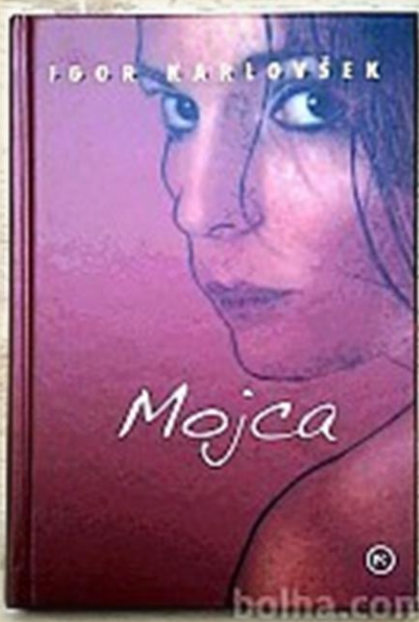

Jerica Horjak

KNJIŽNI PREDLOG

Igor Karlovšek: Mojca

Zgodba se dogaja v Celju. Glavna junakinja je Mojca. Je odlična učenka na Kajuhovi gimnaziji, violinistka in plezalka. Po vsakem krutem presenečenju se zbere in gre naprej, česar veliko ljudi ne bi zmoglo. Mama ne govori veliko, a ker se Mojca velikokrat zateka k njej, ima bralec občutek, kot da je ves čas prisotna. Babica je zelo skrbna do Mojce, kar se zelo hitro konča zaradi zdravstvenih težav. Iztok je plezalec, ki na koncu poskrbi za srečen zaključek.

na sodišču do streljanja in da je mama dobila kroglo v glavo. Mojca najprej pade v nezavest, nato pa odide v bolnišnico, kjer vidi mamo v komi. To jo zelo pretrese, zato še nekaj dni ne pride k sebi. Tudi babica, ki ponavadi poje in okopava vrt, je zelo tiha in zadržana.

Tisti večer ima Mojca nastop z violino. Ko se vrača domov, na sedežu opazi šop las. Prime se za lase in jih povleče. Postane zaprepadena, saj so ji vsi izpadli. Postane plešasta. Takoj naslednji dan gre v frizerski salon po lasuljo. Izbere si zeleno. Mislim, da bi si, če bi izbrala običajno barvo, s tem prihranila veliko pojasnil in neprijetnih trenutkov. V šoli ji gre vedno bolj za nohte. Bila je odlična učenka, a zdaj se trudi za prav dober uspeh. Ko že misli, da se ne more več zgoditi nič hudega, je babica ne prepozna, govori, da hoče domov, skratka ima demenco. Mojca plačuje varuški, da jo pazi dopoldne, kar pa je zelo drago. Da bi preživljala sebe in babico, igra na ulicah na violino. Prvič ji uspe zaslužiti kar precejšnjo vsoto denarja, a drugič jo ugrabijo trije moški, ji raztreščijo violino, poškodujejo obraz in poberejo ves prislužen denar. Tega ni več poskušala.

Nek večer na podstrešju najde dve mamini pismi. V prvem mama piše, kako ji je žal, da ni več časa preživela z njo, v drugem je oporoka. Namenila ji je po nekaj tisočakov na mesec. Tako je Mojca hodila od odvetnika do odvetnika in vsi so jo odpravili z istim odgovorom, češ da mama ni mrtva. Odločila se je, da bo poiskala mamino skrbnico. Končno jo je našla, a ta je hotela, da gre babica v dom. Mojca je vztrajala, da bo doma pri njej.

Naprej se bralcu zdi, da je Mojca zelo trmasta, in sicer po nepotrebnem, a potem pove, da je na babico zelo navezana. Ko je bila majhna, je mislila, da je babica mama. A na koncu gre babica kljub vsemu v dom. Tako Mojca ostane sama. Naslednji večer gre plezat in v jami najde Iztoka. Plezalca, ki ji je všeč. Ker je že premrzlo, da bi se vrnila v dolino, prespita v jami, naslednji dan pa gresta plezat. Mojca prvič pozabi na vse stiske in tegobe, ki jih je morala prenašati že nekaj mesecev. Nato se ločita. Mojca gre k babici, ki je bila tisti večer zelo pordela v obraz in vznemirjena. V šoli naslednje jutro Mojca izve, da je umrla. Na pogrebu sreča Iztoka, ki joče, kar jo zelo preseneti. Pove ji, da sta njegova mama in njen oče imela razmerje, iz katerega se je »izcimil« on. Nato sta oba umrla v prometni nesreči. Mojca je dojela, da je to njen brat.

Zgodba se tako konča. Konec je srečen, ker Mojca čuti olajšanje, da nikoli več ne bo sama. Mislim, da je pisatelj hotel naštetiti vse slabe stvari, ki nas lahko doletijo v življenju, a vedno se najdejo dobri ljudje, dogodki, ravnanja, ki nas nasmehnejo in osrečijo.

Špela Štor

Zvezde

Zvezdice zlate žarijo svetlo,
a najlepše je zvezdnato nebo.

Pa pride teta luna
in jih računa.

Ko luna je polna
in zvezdica bolna,
je pri nas zelo strašno
in včasih celo mrzlo.

Ko ponoči ne morem spati
in zjutraj ne vstati,
k oknu sedem
in uro si nadenem.

Ko gledam, kako hitro čas mine,
si olupim mandarine
in se najem čokolade fine.

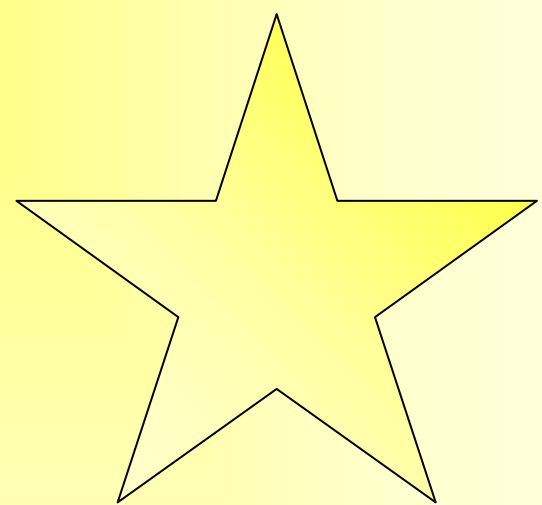
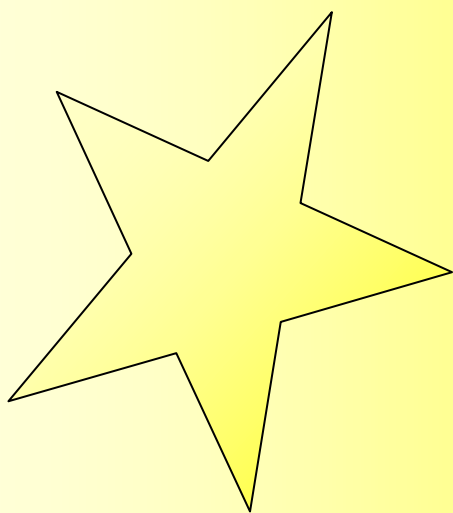
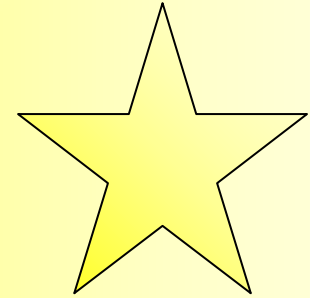
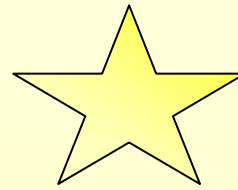
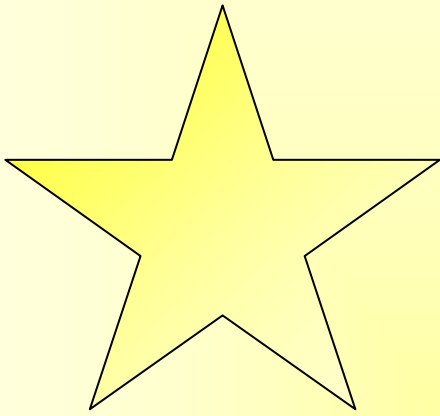
Od vse te čokolade mi je slabo
in vse postane še bolj črno.

V posteljo ležem
in grde sanje stran odrežem.

Zvezdice me pomirijo
in s svojo svetlostjo nagradijo.

Zdaj spim vsako noč
in imam veliko moč.

Rina Medjić

KNJIŽNICA PŠ DEBRO

V šolski knjižnici z medvedi in medvedki

Šolska knjižnica Debro je sodelovala na prazničnem natečaju Mladinske knjige Medvedi in medvedki, posvečenem 70. obletnici izhajanja revije Ciciban.

Učenci od prvega do petega razreda so imeli v knjižnici pravljичne urice, v katerih so bili glavni junaki medvedi in medvedki. Prisluhnilo so pravljicam in pesmicam (Moj prijatelj Piki Jakob, Medvedek Pu, Veliki pulover malega medveda, Brundo ne more spati, Pod medvedovim dežnikom, Medvedja šola ...) in se o njih pogovarjali med seboj in s knjižničarko. Nekateri so prinesli s seboj svoje plišaste medvede in medvedke, knjige o medvedih ali svojo revijo

Ciciban. Po poslušanju pravljic so tudi ustvarjali: medvedkom so narisali unikatne puloverje, v vlogi medvedjih mamic so risali medvedke po svoji zamisli, ilustrirali pravljice, napisali in ilustrirali svojo knjigo o medvedih in medvedkih ... Izdelke so razstavili v čitalnici, da so bili na ogled obiskovalcem šolske knjižnice.

Urice z medvedki, o medvedih in medvedkih so bile zanimive in prijetne. Učenci si v prihodnje želijo še več podobnih druženj v šolski knjižnici.

Lidija Toplišek

Še zadnjič smo debatirali ...

V soboto, 16. maja 2015, je bil v Domžalah državni debatni turnir, ki smo se ga udeležile tudi debaterke POŠ Debro.

Zjutraj smo se ob 8.15 z avtobusom odpeljale proti Domžalam. Tam smo najprej pomalicali, nato je sledil kratek uvod. Po uvodu sta sledila prvi in drugi debatni krog na trditev »Vsi novi osebni avtomobili bi morali biti na električni pogon«. Sledila sta kosilo in ena ura priprav za

zadnji debatni krog na debatno trditev »Šole samo za dečke oziroma samo za deklice so boljše od mešanih šol«. Po zadnjem debatnem krogu smo si ogledali še finalno debato in se nato polni dobrih občutkov vrnili domov.

Saška Maček

Zlato priznanje na tekmovanju iz znanja angleščine

24. marca je bilo v Šentjurju državno tekmovanje iz znanja angleščine za deveti razred. Udeležil se ga je tudi Matija Podbreznik, učenec OŠ Primoža Trubarja Laško, ki se je na tekmovanje pripravljaval celo šolsko leto.

Obiskoval je dodatni pouk iz angleščine in večkrat prebral knjigo David Copperfield avtorja Charlesa Dickensa. Državno tekmovanje je obsegalo dve nalogi pisnega sporočanja na temo prebrane knjige. V prvem

spisu so morali tekmovalci opisati odnos junaka s prvo in z drugo ženo ter ju primerjati. V drugem spisu so morali opisati junakovo poklicno pot in iskanje službe primerjati s situacijo v današnjem času. Oba spisa sta poleg odličnega znanja jezika zahtevala tudi natančno poznavanje prebranega literarnega dela. Matija Podbreznik je svojo nalogo opravil več kot odlično, saj je ne le prejel zlato priznanje, ampak kot eden redkih tekmovalcev celo osvojil vse možne točke. Učiteljice angleščine menimo, da je šola lahko ponosna, da je Matija naš učenec, v prihodnosti pa mu želimo še veliko veselja do angleščine.

Katarina Pinosa

PŠ ENTRUPERT

Uspešne čebelarke

Tudi v šolskem letu 2014/15 smo bili v PŠ Šentrupert čebelarji zelo dejavni.

Ne samo da smo pridno skrbeli za svoj čebelnjak in čebelice, ampak smo tudi na državnem tekmovanju osvojili prestižna priznanja. Naše mlade čebelarke, ki so prejele zlato priznanje, so Ana Šmerc, Veronika Horjak, Klara Brečko, Petra Žumer, Pia Privšek in Lara Privšek. Njihov mentor je bil Franc Šolar.

Renata Kolšek

PŠ ŠENTRUPERT

Čebelice, čebelice

O uspehih naših učenk že čebelice brenčijo. Pobrале so sama zlata priznanja. Kako je bilo na tekmovanju in kaj so si najbolj zapomnile, so napisale kar same.

Klara Brečko: Na tekmovanju se mi vprašanja niso zdela težka, ker sem se veliko učila. Po tekmovanju smo si ogledali Metliko. Zelo mi je bilo všeč. Sploh ko smo se na koncu posladkali s sladoledom.

Petra Žumer: Tam je bila grozna gneča. Vprašanja so se mi zdela težka. Na poti do tja smo videli ogromno vinogradov. Za nagrado smo se spustili po napihljivem toboganu.

Pia Privšek: Meni je bilo super. Vprašanja so bila lahka. Bile smo zelooooo presenečene, ko smo ugotovile, da smo dobile zlato priznanje. Tudi ogled mesta je bil zanimiv.

Veronika Horjak: Tudi meni je bilo super. Vprašanja se mi niso zdela težka. Vesela sem bila priznanja. Tekmovalcev je bilo zelo veliko. Šola, kjer je bilo tekmovanje, je bila velika, saj so se nekateri skoraj izgubili. Kraj Metlika mi je bila všeč.

Ana Šmerc: V celem dnevu mi je bilo vse všeč. Vožnja je bila dolga. Vreme je bilo lepo. Lepo so nas sprejeli. Zelo sem bila presenečena, ko sem dobila zlato priznanje. Ogledala sem si Metliko.

Ana Cestnik

PŠ ŠENTRUPERT

Kar seješ, to žanješ

Čebelarstva zveza Slovenije je s pomočjo razpisa izbirala najbolj izvirne, domiselne in pristne rešitve osnovnošolcev, starih od devet do dvanajst let.

Kreativna mapa, ki so jo morali izpolnjevati, je vsebovala štiriindvajset motivov oziroma nalog za reševanje, ki so jih učenci dopolnili po svojih zamislih. Namen natečaja je bil spodbuditi kreativno razmišljanje otrok, jih usmerjati k pozornemu opazovanju in doživljanju narave, ozaveščati o pomenu varovanja okolja, o vlogi in ranljivosti čebel ter spoznavanju čebelarstva in

čebeljih pridelkov. Najboljša dela so bila uporabljena za nastanek didaktične igre (spominske karte) v obliki pomanjšanih panjskih končnic. Z učenci PŠ Šentrupert je sodelovala tudi Gaja Kolšek, pri čemer sta bila kar dva njena ustvarjalna izdelka izbrana in vključena v didaktično igro.

Renata Kolšek

SPOZNAVAMO EVROPO

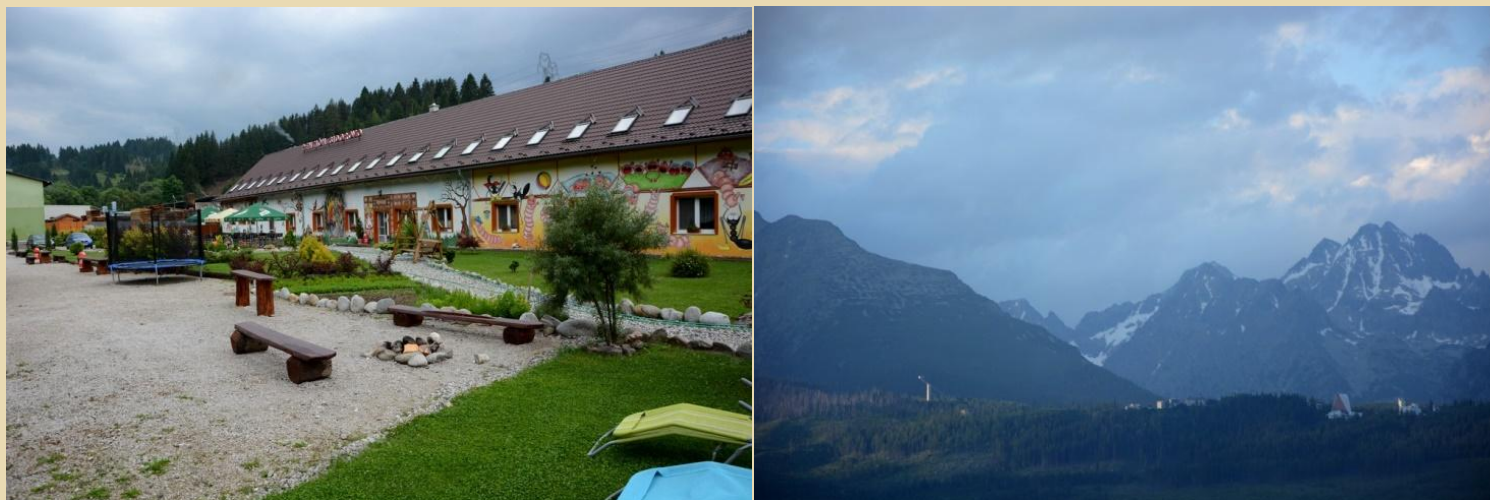
Slovaška – 5. del

Stara mesta so nastala na osnovi bogastva, ki jim ga je ponekod ponujalo podzemlje. Vas Čičmani je čudovita v svoji izviranosti.

V nekaterih jamah je tudi poleti več kot 10 metrov ledu. Tudi na Slovaškem imajo svoj Tacen in prvake.

Nekatere restavracije so nekaj posebnega tudi po svoji urejeni okolici. Organizirajo tudi tekme v smučarskih skokih in alpskih disciplinah.

Poskrbijo pa tudi za svoje otroke.

Foto: Andrej Gobec

NIS

Kako so učenci prilagojenega programa preživeli dan zdravja

Na dan zdravja, 7. aprila 2015, smo se peš odpravili proti Aškerčevini. Tam nam je gospod Matjaž Aškerc razkazal staro hišo, v kateri je živel znan slovenski pesnik Anton Aškerc.

Spoznali smo mnogo zanimivih in poučnih stvari o življenju nekoč. Ogladali smo si tudi kmetijo in živali. Iz mleka, ki ga dajejo krave in ovce, izdelujejo zelo dober sir. Nato sta se nam pridružila gospa Jelka in dr. Janko Rode. Gospod Rode je avtor različnih knjig o zeliščih in njihovi uporabi. Sodeluje v projektih, vodi delavnice in

obuja tradicionalno znanje o uporabi zelišč. Gospa Jelka in gospod Rode sta nam predstavila različna zelišča in izdelke iz njih ter pripravila zelo okusen zeliščni čaj.

Še enkrat se zahvaljujemo omenjenim za topel sprejem in obilico koristnih informacij o zdravem življenju.

Valentina Gartner

PŠ ŠENTRUPERT

Zelenjava in sadje malo drugače

Učenke in učenci PŠ Šentrupert so v podaljšanem bivanju ugotovili, da lahko pridelujejo sadje in zelenjavo tudi na malo drugačen način. Šlo je za namišljeno njivo, polno teh dobrot. Njivo so učenci sestavili iz športnih pripomočkov. Domišljija je seveda morala narediti svoje in igra je bila popolna.

Ana Cestnik

Razdelili smo vloge. Posadili zelenjavo in sadje.

Določili smo pridelovalce, prodajalce in kupce. Igra se je začela.

USTVARJALNOST

Jure in Jaki

Naši učenci se ne učijo in ne ustvarjajo samo v šoli, ampak tudi doma oziroma v prostem času. Med njimi je tudi Jakob Sadar, ki z dedkom Juretom Križnikom v domači delavnici ustvari marsikaj zanimivega.

Tokrat sta ustvarila čoln, za katerega sta potrebovala kos lipovega lesa, lepljeno ploščo, jekleno žico, lepilo in barvo za les. Pri delu so jima bili v pomoč naslednji pripomočki: sekira,

dleto, smirkov papir, pile za les, električni skobelnik, kotna brusilka in vrtalni stroj. Za piko na i sta potrebovala še žebličke in lepilni trak.

Tanja Drolec, foto: Urša Križnik

NIS

9. mednarodni festival Igraj se z mano 2015

V četrtek, 28. maja, smo se učenci udeležili 9. mednarodnega festivala Igraj se z mano v Ljubljani.

Zjutraj ob 7.40 smo se z učiteljicama odpeljali z avtobusom proti Ljubljani. Prireditev je bila na Kongresnem trgu. Kmalu smo bili na vrsti z našo igro Pomlad ima skrbi. Igro smo tudi uspešno odigrali. Vsi smo bili zadovoljni. Ogledali smo si še eno predstavo. Nato smo se odpravili na

različne delavnice, kjer smo izdelali zanimive izdelke. Ko smo imeli na kartončku tri žige, smo lahko odšli na zaslužene palačinke. Ob 12.40 smo se odpeljali nazaj v Laško. Na festivalu mi je bilo zelo všeč.

Mateja Žumer

NIS

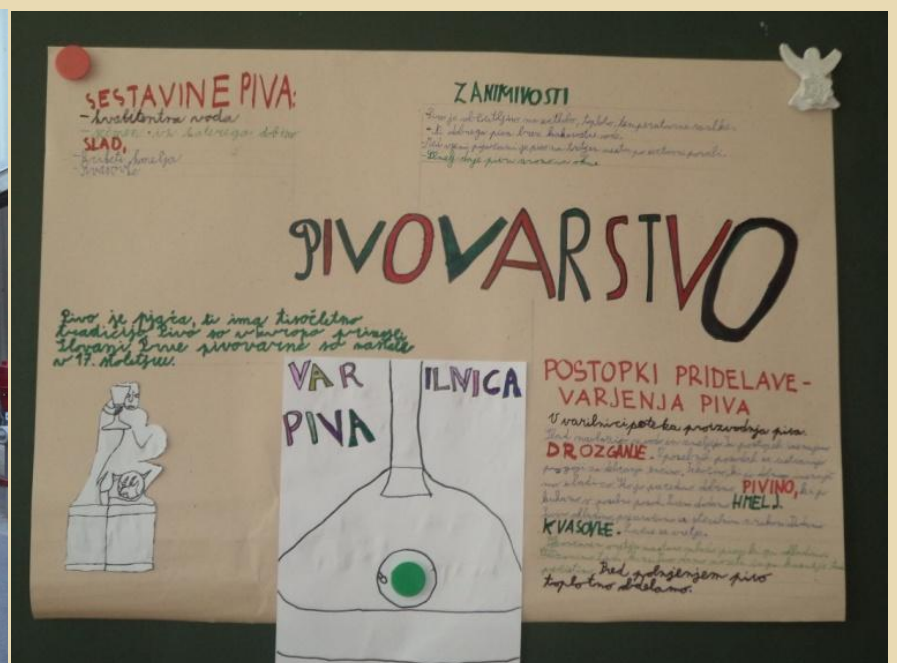
Ogled Pivovarne Laško

V ponedeljek, 11. maja, smo imeli učenci naravoslovni dan. Obiskali smo Pivovarno Laško.

Gospa Jana Damiš nam je razkazala varilnico in polnilnico. Poslušali smo razlago o zgodovini pivovarne. Po ogledu smo se vrnili v šolo. V

razredu smo se pogovarjali. Na spletu smo iskali podatke o Pivovarni Laško. Izdelali smo dva plakata. Preživeli smo lep in zanimiv dan.

Učenci Nis

PŠ ŠENTRUPERT

Pohod na Govce

Zjutraj smo se zbrali v šoli vsi učenci in učenke od prvega do petega razreda in vse učiteljice. Pomalicali smo in posedli na avtobus.

Pot nas je peljala skozi Laško, mimo Rimskih Toplic in se končala v kraju Sedraž pri tamkajšnji podružnični šoli. Od tam smo krenili v hrib. Med potjo smo v daljavi videli visok oddajnik na

Kumu, vrh najvišjega dimnika v Trbovljah. Čisto pri vrhu nam je učiteljica Cvetka pripovedovala o ljudeh, ki so tam živeli, in o vasi, ki je tam ni več. Ustavili smo se tudi pri lovski koči.

Ana Cestnik

PŠ VRH NAD LAŠKIM

Maske likov naših mitov

Pokrajinski muzej Maribor je letos pozno spomladi organiziral natečaj z naslovom Maske likov naših mitov v okviru muzejskega pedagoškega projekta Velike stvaritve malih mojstrov.

Natečaja se je udeležilo tudi nekaj učencev PŠ Vrh nad Laškim. Spoznavali smo slovensko mitologijo in podrobneje preučili slovenska mitološka bitja. Najbolj so nam bili zanimivi Zlatorog, Perun (bog groma, nevihte), Pehtra baba (prinašalka svetlobe) in Zeleni Jurij, ki smo jih tudi izdelali iz časopisnega papirja.

Prejeli smo posebna priznanja za sodelovanje na natečaju, najbolj veseli in ponosni pa smo, ker so naša dela razstavljena do septembra v pokrajinskem muzeju v Mariboru.

Klaudija Košenina

NIS

Obiskali smo Zgornjo Savinjsko dolino

V petek, 5. junija, smo se s starši odpravili na zaključno ekskurzijo.

Najprej smo se ustavili v Centru Rinka, kjer smo si ogledali razstavo o življenju nekoč in danes na tem območju, nato smo nadaljevali pot do Logarske doline. Tam smo se sprehodili do slapa Rinka in slapa Palenk. Pot nas je vodila tudi v

Mozirski gaj, kjer smo raziskovali rastlinski in živalski svet parka. Izlet smo končali na ranču Burger v Venišah, kjer so se najpogumnejši med učenci preizkusili v jezdenju konj.

Valentina Gartner

MŠ LAŠKO

Denis Avdić na obisku v Laškem

Ste se že kdaj odpravili kam na lepše kar tako? Naši osmošolci so se na takšen način odločili, da si bodo v Piceriji Špica privoščili pico. Bilo je 16. aprila, ko se je tam pojavil tudi znan radijski voditelj. In ker priložnost zamujena ne vrne se nobena, so ga pocukali za rokav – in nastala je spodnja fotografija.

Tanja Drolec

Foto: Matija Cerovšek

MŠ LAŠKO

Ogled terarija

V torek zjutraj smo se drugošolci z vlakom odpeljali v Maribor. Ogledat smo si šli terarij in akvarij. Videli smo ribe, rake, kuščarje, kače, želve in krokodila. Najbolj me je bilo strah kač. Po končanem ogledu smo jedli in pili. Lahko smo si kupili tudi spominke. Najbolj mi je bila vseč vožnja z vlakom.

David Jurkošek

Na izletu

V torek sem se imel zelo lepo. Videl sem kače, kuščarje, ribe in krokodila. Bil sem v akvariju in terariju. Kupil sem si kuščarja in se z njim igral. Najbolj so mi bile vseč ribe. Peljali smo se z vlakom. Bil je lep sončen dan.

Jan Gosak

V Mariboru

Peljali smo se z vlakom. Videli smo veliko postaj in travnikov. Ko smo prišli v Maribor, smo videli veliko staro lokomotivo. Potem smo šli v terarij oziroma akvarij. Videli smo kuščarje, kače, želve ... Kdor je želel, je lahko pobožal kačo. Pojedli smo in se vrnili v šolo.

Luka Lešek

PŠ DEBRO

Lutka Putka

Interesna dejavnost Lutka Putka je bila letos prvič tudi v podružnični šoli v Debru.

Z učenci smo v drugi polovici šolskega leta spoznavali in izdelovali najrazličnejše lutke. Izdelali smo gledališče v lončku, papirnate lutke, lutke na vrvi, šivali prstne lutke, se igrali senčno gledališče in na koncu zašili puhaste sovice.

Učenci so ob koncu dejavnosti dobili za svoje ustvarjalno in pridno delo knjižico Lutka Putka, kamor bodo lahko zapisali in narisali svojo prvo lutkovno predstavo. Tako lahko tudi med počitnicami ustvarjajo.

Klaudija Košenina

MEGAKVIZ

Nagradni izlet

V sredo, 3. junija, smo se učenci 7.a-razreda OŠ Primoža Trubarja Laško odpeljali na izlet v Ljubljano. To ni bil navaden izlet, ampak nagradni. Dobili smo ga kot nagrado za uspešno sodelovanje pri Megakvizu v tem šolskem letu.

Zjutraj ob osmi uri smo se v spremstvu učiteljic odpravili z avtobusom proti Ljubljani. Glavno mesto ponuja številne možnosti za različne ogledе, mi smo se odpravili proti Narodnemu muzeju, kjer so se nam

pridružili osnovnošolci iz Rač in Maribora. Z zanimanjem smo pričakali pisatelja Žigo X. Gombača, prisluhnilni njegovemu pripovedovanju o nastajanju knjig in pisateljevanju. Med njegovim pripovedovanjem so nastajale ilustracije Ivana Mitrevskega, avtorja vsebin Megakviza.

Kasneje smo si še ogledali muzejsko razstavo. »Spoznali« smo Emonca, videli edino mumijo, ki jo imamo v Sloveniji, okostja, posode in paleolitsko piščal. Sošolca sta dobila priložnost in si naredila oblačili, značilni za čas antičnega Rima.

V tem letu smo s sošolkami in sošolci zelo pridno reševali Megakviz in bili zato nagrajeni. Pri tem nas je podpirala in spodbujala učiteljica Biljana Jošovec, za kar se ji najlepše zahvaljujemo. Veseli smo, kadar učitelji opazijo našo marljivost in poslušnost in nas za to tudi nagradijo. V popoldanskem času smo se z lepo ilustracijo odpravili domov.

Iva Tušek

NADARJENI

Pohod na Hum

Na nekdanji dan zmage, 9. maja, smo se pri športu in turizmu, dejavnosti za nadarjene, odpravili na laški Triglav. Z Emo Lapornik, Nežo Kovač, Nejo Ozimek, s Stello Tretnjak in z Blažem Hrastnikom smo se pogumno podali na pot in jo tudi uspešno premagali. Seveda to ni bila naša edina letošnja športna dejavnost, bilo jih je namreč še kar nekaj. In pri vseh smo neizmerno uživali.

Priprave na začetku poti

Lepo v vrsti

Veselje ob prihodu na vrh

Čudovit razgled odtehta vse napore

Spominska fotografija

Nena Turnšek

ZBIRATELJSTVO

Na obisku pri zbiratelju iz Laške vasi

27. maja smo se letošnji prejemniki priznanj iz zgodovine – zlata Alma Pleteršek Fajfer, srebrna Jure Krajšek in Eva Kodrin ter bronasta Anja Stopar – z učiteljico Biljano Jošovc in ravnateljem Markom Sajkom, s šoferjem Miho Gračnerjem in fotografom Matijo Podbreznikom odpravili v Laško vas na ogled starinske zbirke predmetov, katere lastnik je Valentin Deželak. Ob izredno zanimivem predavanju gospoda Deželaka in njegovi obširni zbirki smo se vsi prepustili njegovim življenjskim zgodbam, ki so nas popeljale v čas njegove mladosti.

Potovanje smo začeli malo pred dvanajsto uro, ko smo se s kombijem odpeljali proti Laški vasi. Toda nihče ni natančno vedel, kje naj bi bil ta muzej, zato smo se nekajkrat ustavili in za smer povprašali tamkajšnje domačine. Po pridobljenih napotkih smo tako kmalu prispeli do gospoda Deželaka, ki ima svoj muzej na visoki nadmorski višini. Ta nam je nudila čudovit razgled na mnoge vzpetine. Že ko smo prispeli, je bilo poskrbljeno za zanimivo predstavo, ki jo je »pripravil« njegov pes Roni. Ta je namreč sedel na sprednji sedež v jeep willys, ki je eden najstarejših modelov džipov na svetu, pri gospodu Deželaku pa je že trideset let. »Uradna« predstavitev se je začela pod lipo, ki jo je gospod Valentin posadil leta 1980 po stari šegi prednikov. Ko je izkopal luknjo, je vanjo stresel pest dinarjev, saj naj bi to prinašalo k hiši blagoslov. Sam si je izmislil še en trik, ki lipo naredi še bolj posebno; v deblo je zabijal kovance in jih še vedno. Delno jih lahko tudi vidimo. V deblo je vraščen tudi rodovnik, ki vsebuje imena moških potomcev Deželakov od 17. stoletja. Gospod Valentin je različna drevesa posadil ob svojih življenjskih mejnikih in ta lipa je bila posajena ob rojstvu njegovega sina. Pokazal nam je še eno lipo, ki jo je poimenoval lipa modrosti oziroma lipa mojega življenja. Z leti jo je skrbno oblikoval in negoval, da so njene štiri veje postale smernice za smeri neba, obenem pa nakazujejo tudi življenjske prelomnice, ki se povezujejo v sklenjen krog. Vsaka veja ima še tri manjše veje, ki rastejo navpično. To je bilo

narejeno po točno določenih matematičnih načelih: štiri krat tri je dvanajst, dvanajst pa je neko simbolično število, ki se pojavlja povsod.

Ko smo se seznanili z vsemi pomeni usmerjenosti drevesnih vej, smo stopili v notranjost muzeja v spodnjem nadstropju hiše. Pred vstopom smo si ogledali bogato okrašena lesena vrata, stara več desetletij, z zelo posebno ključavnico. Čeprav je bil prostor nekoliko utesnjen, nas je vseeno prevzela velika zbirka materialne dediščine. Ogledali smo si različne petrolejke, omare, mize, orodje, kolovrat, šivalni stroj in pokukali celo v skrinjo, polno denarja, ki na našo veliko nesrečo že nekaj let ni več v veljavi. Toda najpogumnejši je bil Jure, saj je bil pripravljen spiti kačjo slino, ki nam jo je gospod Deželak pokazal. Ampak izkazalo se je, da mladoletne osebe alkohola ne smejo piti, posebej ne na šolskih ekskurzijah. Za konec nam je gospod Deželak postregel z domačim kruhom izvrstnega okusa in nas še nasmejajal s svojimi šalami, podpisali pa smo se tudi v njegovo spominsko knjigo obiskovalcev. To prijetno druženje se je končalo z nasmejanimi obrazi, v naših glavah pa se je nabralo tudi nekaj nove snovi za razmislek, predvsem o ohranjanju tradicije in starih navad, obenem pa smo bili deležni mnogih novih napotkov in modrosti za dobro in pošteno življenje.

Izlet nam je pomenil čudovito izkušnjo, ki nam bo ostala v prijetnem spominu.

Eva Kodrin
Foto: Matija Podbreznik

